

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exempla, Divinæ Iræ, Per Opera Poenitentiae, Nobis Leniendæ

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1648

§.9. Quid, & quotuplex sit Satisfactio?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52193](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52193)

Est autem satisfactio actio, vel punitio criminum à nobis commissorum, vel sponte suscepta, vel sacerdotis arbitrio, pro gravitate delicti imposta. Quæ utraque, ut qualis sit, intelligatur, sciendum est aliam satisfactionem esse perfectam, quæ fit ad absolutam & perfectam æqualitatem, ut cum 100. Philippæi, pro 100. redduntur; aliam imperfectam, quæ fit ad æqualitatem imperfectam, ut cum quis pro 100. Philippæis satisfieri sibi patitur 50. Philippæis, quos alter solos habet. Nos Deo, in hac vita, numquam pro peccatis in eum admissis, atque iniuria illi irrogata ex æquo possumus satisfacere, nisi interueniente gratia, adeoque nec satisfactione perfecta, cum offensa sit infinita (quia contra Deum infinitæ dignitatis) & Dei sit, quidquid Deo rependimus, omnia enim à Deo accepimus. Satisfactio igitur nostra imperfecta est; quia Deus pro immensa sua in nos pietate, voluit, ut, si post baptismum denuo peccaremus, & pœnitentiam ageremus, & fructus dignos pœnitentiæ ageremus. Itaque peccata statuit, per contritionem & confessionem quoad culpam; quoad pœnam autem, per satisfactionem.

pœna-

IX:

QVID, ET
QVOTV-
PLEX SIT
SATISFA-
CTIO?
Concil.
Trident.
sess 14.
c. 9°

Concil.
Trid. sess.
14. c. 13.

poenalem esse expianda. Sunt autem satisfactoria opera generatim tria, ad quæ cetera omnia reuocantur, Oratio, ieiunium, eleemosyna. Per orationem bona animi Deo offerimus; per ieiunium bona corporis; per eleemosynam externa bona. Per ieiunium concupiscentia carnis, per eleemosynam concupiscentia oculorum, seu auaritia; per orationem superbia vitæ coercetur. Vnde ad ieiunium reuocatur, quidquid carnem affligit, vt cilicia, cineres, flagella, humicubatio. Ad eleemosynam omnia opera misericordiæ corporalia & spiritualia: Ad orationem omnes actus religionis, vt laudes, gratiarum actiones, dolor de peccatis, confessio, fidei professio, prout sunt opera pœnalia & laboriosa; immò ipsum martyrium, quale fuit Rhemensium. Hoc est, quod vult Propheta dum ait: *Conuertimini ad me in toto corde vestro, in ieiunio, & in fletu, & in planctu.* Non sufficit mores in melius commutare, ait S. Augustinus, & à factis malis recedere, nisi etiam de ijs, quæ facta sunt, satisfiat Deo, per pœnitentiæ dolorem, per humilitatis gemitum, per contriti cordis sacrificium, cooperantibus eleemosynis. Hæc talia opera satisfactoria,

S. Augustin. in
hom. 50.
hom. 15.

ctoria, quibus peccata à nobis commissa puniuntur, juxta Concilium Tridentinum, vel sacerdotis arbitrio pro gravitate delicti imposita sunt, vel sponte suscipiuntur: quæ ut plena sint, hoc est, ut tollant omnem pœnam temporalem, debent exæquari gravitati peccatorum, iuxta illud: *Pro mensura peccati, erit & plagarum modus.*

Quod ad ea attinet quæ à sacerdote imponuntur, 1. difficile est, ut ea pro gravitate delicti imponantur. Quid enim, aut quot non Infernos sæpe vnus peccator meretur; quæ autem pœna sit Inferno proportionata? 2. Olim sanè pro vno delicto maximæ ac publicæ pœnitentiæ imponebantur; multorum annorum jeiunia, peregrinationes longinquæ, tota xenodochia, tota monasteria iubebantur magnates ædificare; quidam ad totam vitam includebantur in cœnobia. Sed nunc, vbi plura ac maiora flagitia committuntur, minores vix pœnas homines subeunt. 3. Sunt itaque qui dicant, melius esse pœnitentem mittere ad Purgatorium, quàm ad Infernum; quare, ne pœnitentiam maiorem, quam omnino meritus esset, penitus omittat si imponeretur, clemens Confessarius,

Concil.
Trid. sess.
14. c. 9.

Deut. 25.
2.

X.
OPERA
SATISFACTORIA
ET A SACERDOTE,
ET SPONTE SUSCIPIENDA.